

Gooise padvindders

- na vermoeiende reis -

terug van Jamboree

HILVERSUM. — Gisteravond is het contingent Gooise padvindders, dat aan de jamboree in Sutton-Coldfield heeft deelgenomen, in de Gooise dreven teruggekeerd. Oúbaas J. N. Swaan uit Hilversum, die als leider van het Nederlandse ploegje voortrekkers de jamboree, of zoals die bij de voortrekkers heette: de „Rover Moot”, heeft meegemaakt, vertelde dat het — waar het de Nederlandse kolonie betreft — heel plezierige dagen zijn geweest.

Men heeft van de stortregens, die velen uit hun tenten dreef en vooral de verkenkers uit de zuidelijke landen nogal ongerief bezorgde, niet veel last gehad, al heeft men uiteraard een graantje van het algemeen ongerief moeten meepikken. Maar er is ook bijzonder genoten.

De voortrekkers hebben een trektocht gemaakt; ze bezochten in het historisch stadje Stratford-on-Avon het Shakespeare-theater, waar ze „Julius Caesar” en „As you like it” zagen; ze hielden „tea-parties”, waarbij het met padvinddersvrienden uit de gehele wereld tot de broederschap dienende gesprekken kwam en — niet in de laatste plaats — werkten zij mee aan de zo geslaagde Holland-dag, die buitengewoon is ingeslagen bij de padvindders uit andere landen.

Dinsdagavond werd er opgebroken in Suttonpark en keerden de 48 Gooise vertegenwoordigers samen met de ruim 900 andere Nederlandse deelnemers per „Mecklenburg” terug. Zij brachten allerlei herinneringen mee aan deze jubileumjamboree, die door de herdenking van het feit, dat 100 jaar geleden de stichter van de beweging lord Baden Powell werd geboren, een feestelijk tintje kreeg. Ook werd het vijftigjarige bestaan van de padvinderij gevierd. Daardoor week het programma van deze jamboree iets af van de gebruikelijke vorm. Door deze feestelijkheden is de hoofd-

gedachte van de jamboree — de verbroedering — wellicht iets in het gedrang gekomen. Meende oúbaas Swaan, maar daarnaast was er zoveel te bewonderen en te genieten, dat dit achteraf niet zo erg was. Het was alleen „anders”. Over de organisatie had hij niets dan lof: alles klopte prachtig, van het oer-Engelse ontbijt tot de goede zorgen van de Schotse padvindders, die „naast de deur” hun kamp hadden opgeslagen. Vooral de worstjes waren zeer geliefd. Een geval is bekend, waarbij vier padvindders elk vijftien worstjes hebben gegeten, omdat men ze toch moeilijk kon laten bederven.

Over de demonstraties door de Nederlanders hoorde de oúbaas niets dan lof. De ruilhandel heeft ook weer opgeld gedaan, waarbij — ouder gewoonte — de klompen zeer in trek waren. Het was echter zeer moeilijk deze begeerde objecten los te krijgen, want in het — wel zeer modderige — kamp waren deze „houten schoenen” goud waard. Maar toch bracht men van de Japanezen een fraaie waaiertje mee naar huis en zorgden ook de Italiaanse verkenkers ervoor, dat hun land, door middel van een geïllustreerd tijdschrift, in Nederland niet vergeten zal worden. Beladen met plunjezak en rugzak kwam de Hilversumse vertegenwoordiging in de vroege avond weer terug. De vermoeiende reis was hen best aan te zien.

15 AGUST 1957

15 mei 1958

G. Huis in't Veld
Districts-Commissaris
't Gooi-Zuid N.P.V.

Diependaalse Drift 16
Hilversum

Beste Wim,

Je beide, bijzonder uitvoerige, logboeken van je vakantie 1957 hebben mij tijdens mijn ziekte menig uurtje van plezierige ontspanning bezorgd.

Het heeft mij veel genoegen gedaan, dat jij dit wellicht grootste evenement in je padvindersloopbaan op de juiste wijze hebt beleefd. Je hebt waar het maar mogelijk was contact opgenomen met broeder-padvinders (en misschien ook een enkele zuster??!) uit vele landen. Bovendien heb ik bemerkt, dat verschillende van deze contacten zijn uitgegroeid tot hechte vriendschappen. En juist dit heeft B.P. bedoeld met het instellen van deze wereld-samenkomsten van padvinders: de Wereld-Jamboree's!

Aan de Jamboree heb je tevens nog een bijzonder mooi en interessant voorprogramma verbonden. Goed, jij was hiertoe meer dan ieder ander in de gelegenheid; maar ook deze gelegenheid heb je op uitnemende wijze benut en daar zul je vast en zeker later nog met heel veel genoegen aan terugdenken.

Door jouw logboeken zijn bij mij weer vele herinneringen aan mijn eigen jamboree-tijd boven gekomen. Ik kon gaan vergelijken en het was goed te bemerken, dat, ondanks vele sombere voorspellingen het "Spel van Verkennen", zoals B.P. het heeft gebracht, de jeugd van vrijwel de gehele wereld toch nog steeds weet te boeien en deze jeugd wat meegeeft voor het gehele leven!

Deze Jamboree heeft meegeholpen het vuurtje bij jou weer flink aan te wakkeren, Wim. Voor jou nu een belangrijke taak:

HOUD HET BRANDENDE !!!

